

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 7 października 2014 r.
(OR. en)

14009/14

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2014/0286 (NLE)

CLIMA 90
ENV 814
ENER 424
TRANS 465
ENT 218
IA 7

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 7 października 2014 r.

Do: Uwe CORSEPIUS, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2014) 617 final

Dotyczy: Wniosek DYREKTYWA RADY ustanawiająca metody obliczania i wymogi
w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu
Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów
napędowych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2014) 617 final.

Załącznik: COM(2014) 617 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.10.2014 r.
COM(2014) 617 final

2014/0286 (NLE)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

**ustanawiająca metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z
dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości
benzyny i olejów napędowych**

{SWD(2014) 295 final}

{SWD(2014) 296 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Pakiet klimatyczno-energetyczny przyjęty przez Radę i Parlament dnia 22 kwietnia 2009 r. miał na celu osiągnięcie redukcji emisji gazów cieplarnianych o 20 % do 2020 r. Pakiet obejmował rewizję dyrektywy 98/70/WE¹ w sprawie jakości benzyny i olejów napędowych.

Zgodnie ze zrewidowaną dyrektywą dostawcy² są zobowiązani do redukcji o 6 % intensywności emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia pochodzących z paliw i innej energii (elektrycznej) dostarczanych w celu ich wykorzystania w pojazdach drogowych oraz paliw dostarczanych w celu ich wykorzystania w maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach do końca okresu przeznaczanego na dostosowanie się do wymogów, tj. do 2020 r. Cel ten ułatwiłby również państwom członkowskim osiągnięcie celów niezwiązanych z systemem handlu uprawnieniami do emisji. Ten nowy element wprowadzono w art. 7a dyrektywy, ustanawiając tym samym w prawodawstwie Unii „normę dotyczącą paliw o niskiej zawartości węgla”. Na mocy dyrektywy dostawcy zobowiązani są również do przedkładania organom wyznaczonym przez państwa członkowskie sprawozdań dotyczących między innymi intensywności emisji gazów cieplarnianych z dostarczanego przez nich paliwa począwszy od 2011 r.

Redukcję emisji o 6 % można prawdopodobnie osiągnąć poprzez wykorzystywanie biopaliw i energii elektrycznej oraz ograniczenie spalania na pochodniach i uwalniania gazów do atmosfery podczas fazy wydobycia surowców paliw kopalnych.

W art. 7a ust. 5 wymaga się od Komisji wprowadzenia wszelkich niezbędnych środków do wprowadzenia w życie art. 7a i przyjęcia ich zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą. W związku z tym Komisja jest uprawniona do przyjmowania środków wykonawczych dotyczących mechanizmu monitorowania i redukcji emisji gazów cieplarnianych. Do Komisji zwrócono się w szczególności o rozważanie wniosków dotyczących:

- metody obliczania emisji gazów cieplarnianych pochodzących z paliw i z innej energii pochodzącej ze źródeł niebiologicznych (elementy dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw są już ujęte w załączniku IV do dyrektywy);
- metody obliczania poziomu bazowego intensywności emisji gazów cieplarnianych z paliw kopalnych mającej służyć jako odniesienie do pomiarów zgodności z celem;
- obliczania i weryfikacji intensywności emisji gazów cieplarnianych z energii elektrycznej wykorzystywanej w pojazdach elektrycznych;
- wszelkich przepisów niezbędnych do nadania skuteczności wymogowi, aby co najmniej dwóch dostawców z co najmniej jednego państwa członkowskiego

¹ Dyrektywa 2009/30/WE, Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 88.

² Podmiot odpowiedzialny za zgłaszanie paliw lub energii elektrycznej organom odpowiedzialnym za akcyzę, np. rafineria.

mogło wspólnie przedkładać sprawozdanie dotyczące intensywności emisji gazów cieplarnianych;

- wszelkich innych środków niezbędnych do wdrożenia art. 7a.

Niniejszy projekt dyrektywy uwzględnia wszystkie pięć kwestii przedstawionych powyżej.

W art. 7a ust. 1 dyrektywy 98/70/WE zdefiniowano obowiązki dostawcy w zakresie sprawozdawczości. Uzupełniono je zharmonizowanymi definicjami dotyczącymi danych objętych sprawozdawczością i wymogami w zakresie sprawozdawczości skierowanymi do państw członkowskich przedkładających Komisji sprawozdania w sprawie poziomu emisji gazów cieplarnianych paliw wykorzystywanych w Unii. Wspomniane wymogi w zakresie sprawozdawczości umożliwią w szczególności aktualizację odpowiednika kopalnego określonego w części C pkt 19 załącznika IV do dyrektywy 98/70/WE, z kolei część C pkt 19 załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE ułatwi sprawozdawczość wymaganą zgodnie z art. 8 ust. 3 i art. 9 ust. 2 dyrektywy 98/70/WE.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENA SKUTKÓW

W lipcu 2009 r. rozpoczęto konsultacje społeczne³, w których skupiono się na kwestiach do uwzględnienia w projekcie dyrektywy. W styczniu 2010 r. zorganizowano spotkanie zainteresowanych stron, w którym udział wzięli przedstawiciele sektorów związanych z paliwami kopalnymi i biopaliwami, państwa członkowskie i organizacje pozarządowe. W marcu 2010 r. służby Komisji omówiły z państwami członkowskimi dokument koncepcyjny w celu opracowania projektu dyrektywy. Ponadto, formułując niniejszy wniosek, Komisja oparła się na następujących pracach:

- Pracy JEC i jego badaniu „well to wheels”⁴;
- badaniu Brandt dotyczącym naturalnego asfaltu⁵;
- badaniu Brandt dotyczącym łupków bitumicznych⁶;
- badaniu ICCT dotyczącym innych rodzajów ropy naftowej⁷

Pracę dr Brandta poddano procesowi wzajemnej oceny zewnętrznej, której wyniki omówiono z zainteresowanymi stronami na spotkaniu publicznym dnia 27 maja 2011 r.⁸. Pracę przygotowaną przez ICCT również poddano procesowi wzajemnej oceny, której wyniki omówiono z zainteresowanymi stronami na spotkaniu publicznym dnia 20 lutego 2014 r.⁹.

³ <https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp> zarówno w odniesieniu do pytań jak i odpowiedzi.

⁴ W skład konsorcjum JEC wchodzi JRC, EUCAR i CONCAWE. W związku z tym w pracach tych uczestniczy Komisja, przemysł samochodowy UE i przemysł naftowy. http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf

⁵ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>

⁶ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9ab55170-dc88-4dcb-b2d6-e7e7ba59d8c3>

⁷ International Council on Clean Transportation (Międzynarodowa Rada ds. Czystego Transportu - ICCT).

⁸ <https://circabc.europa.eu/w/browse/49f63fd8-7e27-4cf7-8790-3410ee8d308e>

⁹ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>

⁹ <https://circabc.europa.eu/w/browse/75e69e4c-ded2-418c-a6e6-ee3fa3a93c6c>

W 2013 r. w następstwie bezowocnych dyskusji z Komitetem ds. Jakości Paliwa dotyczących projektu dyrektywy¹⁰ w sprawie harmonizacji metody obliczania emisji gazów cieplarnianych z paliw pochodzenia niebiologicznego i z energii elektrycznej w pojazdach, Komisja przygotowała ocenę skutków w celu dokonania oceny wszystkich proponowanych wariantów wykonawczych. Podczas dwóch warsztatów zainteresowanych stron, które odbyły się dnia 20 grudnia 2012 r. i dnia 15 kwietnia 2013 r.¹¹, przedstawiono podejście leżące u podstaw oceny.

Jednocześnie Komisja próbowała dowiedzieć się, czy przemysł wymaga opracowania zasad w odniesieniu do dostawców, którzy mogliby wspólnie osiągnąć cel redukcji emisji. Pomimo szeregu pytań kierowanych w tej sprawie, przedstawiciele przemysłu nie udzielili odpowiedzi. Komisja doszła w związku z tym do wniosku, że nie są aktualnie potrzebne żadne dodatkowe przepisy, poza zharmonizowanymi definicjami i mechanizmem sprawozdawczości.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Główne elementy projektu dyrektywy dotyczące metody obliczania emisji gazów cieplarnianych pochodzących z paliw i z innej energii ze źródeł niebiologicznych są następujące:

- stosowanie jednej średniej wartości standardowej w celu wyrażenia jednostki intensywności emisji gazów cieplarnianych w podziale na rodzaj paliwa;
- zharmonizowana coroczna sprawozdawczość dostawców dla państw członkowskich i państw członkowskich dla Komisji wymagana do celów monitorowania redukcji emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz dostosowywania metod obliczania do postępu technicznego i naukowego.

Geneza wybranej metody obliczania i wymogów w zakresie sprawozdawczości

W pracy leżącej u podstaw oceny skutków skupiono się na analizie dokładności ocenianych metod obliczania emisji gazów cieplarnianych oraz związanych z nimi kosztów przestrzegania przepisów i obciążenia administracyjnego dla dostawców i państw członkowskich w związku z przestrzeganiem art. 7a dyrektywy 98/70/WE.

Niedokładna sprawozdawczość utrudnia osiągnięcie celu dyrektywy w sprawie jakości paliw dotyczącego intensywności emisji gazów cieplarnianych i prowadzi do nieuczciwego podziału obciążeń wśród dostawców paliwa. Dokładność metody obliczania zależy od wybranej metody i dokładności danych bazowych. Metody opierające się na większym stopniu różnicowania surowców dają dokładniejsze wyniki. Dokładność danych zawartych w sprawozdawczości jest również ściśle powiązana z informacjami dotyczącymi emisji na etapie wydobywania i przetwarzania surowców („emisje w segmencie wydobywczym”). Dane¹² stanowiące podstawę wartości zawartych w projekcie środka omówionym z Komitetem ds. Jakości Paliwa opierają się na dobrowolnej sprawozdawczości Międzynarodowego Stowarzyszenia Producentów Ropy i Gazu Ziarnego (OGP), odzwierciedlają sytuację

¹⁰

<http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?do=search.dossierdetail&i4E3IvzV Ee6K7czhtRYFvHal4f3TEUr8zQzZMBeU3winlDvf1TNPofuY6ToXhDSw>

¹¹

<https://circabc.europa.eu/w/browse/6893ba02-aaed-40a7-bf0d-f5affc85a619>

¹²

http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf

dotyczącą mniej niż połowy ropy naftowej rafinowanej w Unii i nie dostarczają informacji na temat produktów przywożonych. Z najnowszych badań i danych dotyczących surowców wykorzystywanych do produkcji od 60 %¹³ do 90 %⁷ paliw kopalnych wykorzystywanych w Unii wynika, że średnie emisje w cyklu życia są w przybliżeniu o 5 % wyższe niż wynika to z danych przedstawionych Komitetowi ds. Jakości Paliwa we wniosku z 2011 r. W dużym stopniu przypisuje się to znacznie wyższym i silnie zróżnicowanym emisjom dwutlenku węgla pochodzącym z paliw kopalnych w segmencie wydobywczym. W zakresie intensywności emisji gazów cieplarnianych pochodzących z surowców konwencjonalnych w segmencie wydobywczym występują znaczne różnice, przy czym produkcja ropy ze źródeł niekonwencjonalnych często wykazuje wyższą intensywność emisji gazów cieplarnianych. W związku z tym dokładność sprawozdawczości związanej z emisjami poprawi się za sprawą zharmonizowanej sprawozdawczości danych.

Dokładność metody obliczania jest ściśle związana z odsetkiem surowców o wysokiej intensywności emisji wykorzystywanym w produkcji paliwa. Konieczne jest zatem zharmonizowanie sprawozdawczości związanej z pochodzeniem¹⁴ i z miejscem zakupu¹⁵ paliwa. Sprawozdawczość taka musi być jednak spójna z obowiązującymi przepisami Unii dotyczącymi przywozu i dostaw ropy naftowej w UE¹⁶.

Według analizy, na której opiera się niniejszy wniosek, całkowity dodatkowy koszt na litr paliwa w odniesieniu do wszystkich rozważanych metod obliczania wynosi 0,03–0,04 eurocentów. Największy wzrost odnotowano w sytuacji, w której dostawcy mieliby obowiązek prowadzenia sprawozdawczości obejmującej wartości emisji gazów cieplarnianych w oparciu o emisje właściwe dla poszczególnych dostawców lub średnie emisje w Unii w podziale na każdy wykorzystywany surowiec w przeciwieństwie do średnich emisji w Unii w podziale na rodzaje paliwa w odniesieniu do wszystkich surowców. Wynika z tego, że w ramach optymalnego wariantu nie należy wymagać od dostawców prowadzenia sprawozdawczości w oparciu o wartości emisji gazów cieplarnianych właściwych dla poszczególnych surowców. W związku z tym w ramach proponowanej metodyki wymaga się od dostawców prowadzenia sprawozdawczości w oparciu o średnie emisje gazów cieplarnianych w Unii w podziale na poszczególne rodzaje paliwa.

Art. 7a ust. 4 dyrektywy 98/70/WE stanowi, że grupa dostawców może zdecydować o wspólnym wypełnianiu obowiązku redukcji emisji o 6 %, a w art. 7a ust. 5 lit. c) dyrektywy 98/70/WE zezwala się na przyjęcie „wszelkich przepisów koniecznych”, aby możliwość ta stała się skuteczna. Konieczne jest zatem zharmonizowanie definicji danych identyfikacyjnych dostawcy, ilości paliwa lub energii, rodzaju paliwa lub energii, miejsca

¹³ http://www.nrcan.gc.ca/sites/www.nrcan.gc.ca/files/energy/pdf/EU_FQD_Study_Final_Report.pdf

¹⁴ Określonym jako nazwa handlowa surowca. Informacje na temat ropy naftowej podlegają obecnie sprawozdawczości zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2964/95 i raz na kwartał są przekazywane do Komisji z zastosowaniem surowych środków zapewnienia poufności nieobejmujących jednak nazwy handlowej. Wymaga się podania w sprawozdaniu „nazwy” nieopisowej. Nazwa handlowa stanowi bardziej precyzyjne określenie, jednocześnie szerzej rozpoznawalne i łatwiejsze do powiązania z emisjami gazów cieplarnianych. W związku z tym w ramach środka wykonawczego zostanie wyszczególniony wykaz nazw handlowych w odniesieniu do powszechnie stosowanej ropy naftowej.

¹⁵ Określonym jako państwo i nazwa zakładu przetwórczego. Państwa członkowskie otrzymują już tę informację w ramach stosowania przepisów prawa celnego. W szczególności art. 37 rozporządzenia (WE) nr 450/2008 umożliwia żądanie wszelkich niezbędnych informacji dotyczących kraju pochodzenia produktu. Pochodzenie produktu definiuje się jako miejsce, w którym został on poddany ostatniemu istotnemu przetworzeniu. Szczegółowe definicje odnoszące się do rodzajów przetwarzania dotyczących paliw określono w załącznikach 14 i 15 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93.

¹⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2964/95 wprowadzające rejestrację przywozu i dostaw ropy naftowej we Wspólnocie, Dz.U. L 310 z 22.12.1995, s. 5.

zakupu i pochodzenia paliwa lub energii wprowadzonych do obrotu, aby ułatwić korzystanie ze wspólnego systemu sprawozdawczości dostawcom z wielu państw członkowskich, którzy chcą uczestniczyć we wspólnej sprawozdawczości. Ponadto, aby upewnić się, że w przypadku wspólnej transgranicznej sprawozdawczości dostawców unika się podwójnego liczenia, należy zharmonizować sprawozdawczość państw członkowskich do Komisji tak, aby wszystkie zainteresowane organy państw członkowskich miały dostęp do wymaganych informacji dotyczących każdego dostawcy tworzącego grupę składającą się z co najmniej dwóch dostawców z co najmniej jednego państwa członkowskiego.

Państwa członkowskie powinny zezwolić dostawcom na prowadzenie sprawozdawczości z wykorzystaniem danych zebranych zgodnie z innymi przepisami Unii lub przepisami krajowymi w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego, pod warunkiem, że sprawozdawczość prowadzona jest zgodnie z wymogami określonymi w załączniku IV. Wspomniane przepisy Unii obejmują m. in. rozporządzenie Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy¹⁷, rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny¹⁸, rozporządzenie (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii¹⁹, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE²⁰, a także późniejsze akty wykonawcze do tej dyrektywy, decyzję Komisji 2007/589/WE z dnia 18 lipca 2007 r. ustanawiającą wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²¹ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 2964/95 wprowadzające rejestrację przywozu i dostaw ropy naftowej we Wspólnocie.

Skutki finansowe

W ramach oceny skutków omówiono również konkurencyjność przemysłu Unii. Wydaje się jednak, że nie przewiduje się żadnych znaczących skutków dla przedsiębiorstw (w tym rafinerii). Wynika to z faktu, że przewidywane wzrosty ceny paliwa na stacjach benzynowych są nieistotne i w zasadzie na podstawie oceny skutków przewiduje się, że wszystkie te koszty zostaną przeniesione.

¹⁷ Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 24.

¹⁸ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

¹⁹ Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1.

²⁰ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

²¹ Dz.U. L 229 z 31.8.2007, s. 1.

Wniosek

DYREKTYWA RADY

ustanawiająca metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/12/EWG²², w szczególności jej art. 7a ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przy zastosowaniu metody obliczania emisji gazów cieplarnianych pochodzących z paliw i z innej energii ze źródeł niebiologicznych, która ma być określona zgodnie z art. 7a ust. 5 dyrektywy 98/70/WE, sprawozdawczość powinna być wystarczająco dokładna, aby Komisja mogła dokonać krytycznej oceny wywiązywania się przez dostawców paliwa z ich obowiązków określonych w art. 7a ust. 2 dyrektywy 98/70/WE. Metoda obliczania powinna zapewniać dokładność pomiarów, uwzględniając przy tym złożoność powiązanych procedur administracyjnych. Jednocześnie powinna ona zachęcać dostawców do redukcji intensywności emisji gazów cieplarnianych dostarczanego przez nich paliwa. Wpływ metodyki na rafinerie w Unii wymaga również starannego rozważenia. Metoda obliczania powinna zatem opierać się na średnich wartościach intensywności emisji gazów cieplarnianych stanowiących średnią wartość w danym sektorze, która jest typowa dla określonego źródła paliwa („średnie wartości standardowe”). Zaletą takiego podejścia jest zmniejszenie obciążenia administracyjnego dla dostawców i państw członkowskich. Na tym etapie zastosowanie proponowanej metodyki nie powinno wymagać rozróżnienia intensywności emisji gazów cieplarnianych z paliwa w zależności od źródła surowca, gdyż miałyby to wpływ na bieżące inwestycje w niektórych rafineriach w Unii.
- (2) W kontekście art. 7a ust. 1 dyrektywy 98/70/WE należy w jak największym stopniu zminimalizować wymogi w zakresie sprawozdawczości w odniesieniu do dostawców paliwa będących małymi i średnimi przedsiębiorstwami (MŚP) w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/61. Podobnie nie należy wymagać od importerów benzyny i oleju napędowego, które są rafinowane poza granicami UE, dostarczania

²² Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58.

szczegółowych informacji dotyczących źródeł ropy naftowej stosowanej do produkcji tych paliw, gdyż informacje takie mogą być niedostępne lub trudne do zdobycia.

- (3) W celu zachęcania do dalszej redukcji emisji gazów cieplarnianych należy włączyć do obliczenia emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia dla danego dostawcy zgłoszone ograniczenia pochodzące z redukcji emisji w segmencie wydobywczym, w tym ze spalania na pochodniach i uwalniania gazów do atmosfery. Aby ułatwić dostawcom paliwa zgłaszanie ograniczania emisji w segmencie wydobywczym, należy zezwolić na stosowanie różnych systemów emisji do obliczania i certyfikacji redukcji emisji. Kwalifikowalne powinny być wyłącznie te projekty redukcji emisji w segmencie wydobywczym, które rozpoczynają się po dniu ustanowienia normy podstawowej określonym w art. 7a ust. 5 lit. b), tj. po dniu 1 stycznia 2011 r.
- (4) Średnie ważone wartości standardowych emisji gazów cieplarnianych zapewniają prostą metodę, dzięki której dostawcy paliwa mogą określić zawartość gazów cieplarnianych w dostarczonym przez nich paliwie. Wartości takie w odniesieniu do rodzajów unijnej ropy naftowej są zawarte między innymi w sprawozdaniu „Well to wheel” (wersja 4) sporządzonym przez konsorcjum JEC, w badaniach zleconych przez Komisję Europejską dr A. Brandtowi dotyczących naturalnego asfaltu i łupków bitumicznych oraz w pracy sporządzonej na rzecz Komisji Europejskiej przez International Council on Clean Transportation, dotyczącej emisji w segmencie wydobywczym w kontekście „estymatora emisji gazów cieplarnianych przy produkcji ropy” w związku z ropą naftową wykorzystywaną w UE.
- (5) Redukcję emisji gazów cieplarnianych związaną z emisjami w segmencie wydobywczym ropy i gazu należy szacować i zatwierdzać zgodnie z zasadami i normami określonymi w normach międzynarodowych, w szczególności w normach ISO 14064, ISO 14065 i ISO 14066.
- (6) W art. 7a ust. 5 lit. b) dyrektywy 98/70/WE wymaga się ustanowienia metodyki służącej określeniu zagregowanej intensywności emisji gazów cieplarnianych z paliw pochodzenia niebiologicznego stosowanych w Unii w 2010 r. („podstawowa norma dla paliw”). Podstawowa norma powinna opierać się na ilości oleju napędowego, benzyny, oleju napędowego przeznaczonego do stosowania w maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach, gazu płynnego (LPG) i sprężonego gazu ziemnego przy zastosowaniu danych zgłoszonych oficjalnie do celów Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu w 2010 r. Podstawowa norma dla paliw nie powinna być odpowiednikiem kopalnym stosowanym do obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych z biopaliw, który powinien pozostać taki jak określono w załączniku IV do dyrektywy 98/70/WE.
- (7) W związku z tym, że skład stosowanej mieszanki paliw kopalnych zmienia się corocznie w niewielkim stopniu, zagregowane odchylenie intensywności emisji gazów cieplarnianych z paliw kopalnych z roku na rok również będzie niewielkie. Ustanawiając podstawową normę dla paliw, należy zatem oprzeć się na danych dotyczących średniego zużycia w Unii w 2010 r. zgłoszonych przez państwa członkowskie do celów Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.
- (8) Podstawowa norma dla paliw z 2010 r. powinna odzwierciedlać średnią intensywność emisji gazów cieplarnianych w segmencie wydobywczym oraz średnią złożoną

intensywność gazów cieplarnianych pochodzących z paliw kopalnych na poziomie rafinerii. Podstawową normę należy zatem obliczać z zastosowaniem odpowiednich wartości standardowych dla paliw. Wartość podstawowej normy emisji dla paliw powinna pozostać niezmienną przez okres do 2020 r. w celu zapewnienia dostawcom paliwa pewności regulacyjnej w odniesieniu do ich obowiązków w zakresie redukcji intensywności emisji gazów cieplarnianych z dostarczanych przez nich paliw.

- (9) Art. 7a ust. 5 lit. d) dyrektywy 98/70/WE przewiduje przyjęcie metodyki obliczania wkładu elektrycznych pojazdów drogowych. Zgodnie z tym artykułem metodyka taka powinna być zgodna z art. 3 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE²³. W celu zapewnienia takiej zgodności ten sam współczynnik dostosowania należy zastosować w odniesieniu do wydajności mechanizmu napędowego.
- (10) Energia elektryczna dostarczana do wykorzystania w pojazdach drogowych może być przedmiotem sprawozdawczości ze strony dostawców w ramach ich corocznych sprawozdań przedkładanych państwu członkowskim zgodnie z art. 7a ust. 1 dyrektywy 98/70/WE. W celu ograniczenia kosztów administracyjnych metodyka stosowana do celów sprawozdawczości dostawcy powinna opierać się na danych szacunkowych, a nie na faktycznych pomiarach zużycia energii elektrycznej w elektrycznych pojazdach drogowych lub motocyklach.
- (11) W przypadkach, w których przetwarzanie biopaliwa i paliwa kopalnego odbywa się podczas tego samego procesu, należy przyjąć szczegółowe podejście do szacowania ilości i intensywności emisji gazów cieplarnianych z biopaliw. Wymaga to szczególnej metody, gdyż uzyskana ilość biopaliwa nie jest mierzalna, np. podczas wspólnej hydrowy rafinacji olejów roślinnych z paliwem kopalnym. Art. 7d ust. 1 dyrektywy 98/70/WE stanowi, że emisje gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, do celów art. 7a i art. 7b ust. 2 tej dyrektywy, należy obliczać z zastosowaniem tej samej metodyki. W związku z tym certyfikacja emisji gazów cieplarnianych w ramach uznanych dobrowolnych systemów do celów art. 7a jest równoważna z certyfikacją do celów art. 7b ust. 2 dyrektywy 98/70/WE.
- (12) Wymaganą sprawozdawczość dostawcy ustanowioną art. 7a ust. 1 dyrektywy 98/70/WE należy uzupełnić o zharmonizowany format i zharmonizowane definicje danych objętych sprawozdawczością. Harmonizacja definicji danych jest konieczna w celu właściwego przeprowadzania obliczeń intensywności emisji gazów cieplarnianych w powiązaniu z obowiązkami indywidualnego dostawcy w zakresie sprawozdawczości, gdyż dane te stanowią kluczowy wkład do metody zharmonizowanej zgodnie z art. 7a ust. 5 lit. a) dyrektywy 98/70/WE. Dane te obejmują dane identyfikacyjne dostawcy, ilość paliwa lub energii wprowadzoną do obrotu i rodzaj paliwa lub energii wprowadzony do obrotu.
- (13) Wymaganą sprawozdawczość dostawcy ustanowioną art. 7a ust. 1 dyrektywy 98/70/WE należy uzupełnić o zharmonizowane wymogi w zakresie sprawozdawczości, format sprawozdawczości i definicje odnoszące się do państwa członkowskiego przedkładającego Komisji sprawozdania dotyczące poziomu emisji

²³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2006, s. 16).

gazów cieplarnianych pochodzących z paliw wykorzystywanych w Unii. Wspominanie wymogi w zakresie sprawozdawczości umożliwią w szczególności aktualizację odpowiednika kopalnego określonego w części C pkt 19 załącznika IV do dyrektywy 98/70/WE, z kolei część C pkt 19 załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE ułatwi sprawozdawczość wymaganą zgodnie z art. 8 ust. 3 i art. 9 ust. 2 dyrektywy 98/70/WE oraz dostosowanie metody obliczania do postępu technicznego i naukowego w celu zapewnienia osiągnięcia jej zamierzonego celu. Dane te obejmują ilość paliwa lub energii wprowadzoną do obrotu oraz rodzaj paliwa lub energii, miejsce zakupu i pochodzenie paliwa lub energii wprowadzonych do obrotu.

- (14) Państwa członkowskie powinny zezwolić dostawcom na wypełnianie ich obowiązków w zakresie sprawozdawczości w oparciu o dane równoważne zbierane zgodnie z innymi przepisami Unii lub przepisami krajowymi w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego, pod warunkiem, że sprawozdawczość prowadzona jest zgodnie z wymogami określonymi w załączniku IV i z definicjami określonymi w załącznikach I i III.
- (15) W celu ułatwienia sprawozdawczości grupom dostawców zgodnie z art. 7a ust. 4 dyrektywy 98/70/WE przepisy art. 7a ust. 5 lit. c) tej dyrektywy pozwalają na ustanowienie wszelkich koniecznych przepisów. Ułatwianie takiej sprawozdawczości jest pożądane w celu uniknięcia zakłócenia fizycznego przemieszczania paliw, ponieważ różni dostawcy wprowadzają do obrotu różne paliwa w różnych proporcjach i z tego powodu mogą być zmuszeni do angażowania różnych poziomów zasobów, aby osiągnąć cel redukcji emisji gazów cieplarnianych. Konieczne jest zatem zharmonizowanie definicji danych identyfikacyjnych dostawcy, ilości paliwa lub energii wprowadzonych do obrotu, rodzaju paliwa lub energii, miejsca zakupu i pochodzenia paliwa lub energii wprowadzonych do obrotu. Ponadto, aby unikać podwójnego liczenia w przypadku wspólnej transgranicznej sprawozdawczości dostawców, należy zharmonizować sprawozdawczość państw członkowskich do Komisji tak, aby wszystkie zainteresowane organy państw członkowskich miały dostęp do wymaganych informacji dotyczących każdego dostawcy tworzącego grupę składającą się z co najmniej dwóch dostawców z co najmniej jednego państwa członkowskiego.
- (16) Zgodnie z art. 8 ust. 3 dyrektywy 98/70/WE państwa członkowskie składają corocznie sprawozdanie zawierające krajowe dane o jakości paliwa za poprzedni rok, sporządzone zgodnie z formatem określonym w decyzji Komisji 2002/159/WE z dnia 18 lutego 2002 r.²⁴ W celu uwzględnienia zmian wprowadzonych do dyrektywy 98/70/WE dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE²⁵ i późniejszych dodatkowych obowiązków państw członkowskich w zakresie sprawozdawczości, aby zapewnić skuteczność i harmonizację konieczne jest wyjaśnienie, które informacje objęte wymogami w zakresie sprawozdawczości dotyczącej danych na temat jakości paliwa ustanowionymi w art. 8 dyrektywy 98/70/WE powinny podlegać

²⁴ Decyzja Komisji 2002/159/WE z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie wspólnego formatu dokumentów zawierających zestawienie krajowych danych dotyczących jakości paliwa (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 30).

²⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylająca dyrektywę 93/12/EWG (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 88).

sprawozdawczości, konieczne jest także określenie formatu przedstawiania danych przez dostawców i państwa członkowskie.

- (17) Dnia 23 lutego 2012 r. Komisja przedstawiła projekt środka Komitetowi ustanowionemu dyrektywą 98/70/WE. Komitet nie był w stanie przyjąć opinii wymaganej większością kwalifikowaną i w związku z tym Komisja przedstawia Radzie wnioski zgodnie z art. 5a ust. 4 decyzji Rady 2006/512/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do paliw stosowanych do napędzania pojazdów drogowych i maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach (w tym statków żeglugi śródlądowej, gdy nie znajdują się na morzu), ciągników rolniczych i ciągników do prac leśnych oraz rekreacyjnych jednostek pływających, gdy nie znajdują się na morzu, a także do energii elektrycznej przeznaczonej do stosowania w pojazdach drogowych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy i w uzupełnieniu definicji zawartych już w dyrektywie 98/70/WE stosuje się następujące definicje:

- 1) „emisje w segmencie wydobywczym” oznaczają wszelkie emisje gazów cieplarnianych występujące przed wprowadzeniem surowca do rafinerii lub zakładu przetwórczego, w których wyprodukowano paliwo, jak określono w załączniku I;
- 2) „surowiec asfaltu naturalnego” oznacza każde źródło surowca rafineryjnego:
 - którego gęstość mierzona w stopniach Amerykańskiego Instytutu Naftowego wynosi najwyżej 10 stopni, gdy znajduje się w złożu w miejscu wydobycia, zgodnie z metodą badawczą Amerykańskiego Stowarzyszenia Badań i Materiałów (ASTM)²⁶ D287;
 - którego roczna średnia lepkość w temperaturze złoża jest większa niż lepkość obliczona na podstawie równania: lepkość (wyrażona w centypuazach) = $518,98e-0,038T$; gdzie T oznacza temperaturę wyrażoną w stopniach Celsjusza;

²⁶ American Society for Testing and Materials, <http://www.astm.org/index.shtml>

- które wchodzi w zakres definicji piasków bitumicznych objętych kodem CN 2714, jak określono w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87²⁷;
 - w przypadku którego wydobycie surowca odbywa się przy użyciu technik wydobycia górniczego lub termicznych metod intensyfikacji wydobycia, w których energia cieplna pochodzi głównie z innych źródeł niż samo źródło surowca;
- 3) „surowiec łupku bitumicznego” oznacza każde źródło surowca rafineryjnego znajdujące się w formacji skalnej, zawierające kerogen w formie stałej i wchodzące w zakres definicji łupków bitumicznych objętych kodem CN 2714, jak określono w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87²⁷. Wydobycie surowca ze źródła odbywa się przy użyciu technik wydobycia górniczego lub termicznych metod intensyfikacji wydobycia;
- 4) „konwencjonalna ropa naftowa” oznacza każdy surowiec rafineryjny, którego gęstość mierzona w stopniach Amerykańskiego Instytutu Naftowego wynosi powyżej 10 stopni, gdy znajduje się w złożu w miejscu wydobycia, zgodnie z metodą badawczą ASTM D287, i który nie wchodzi w zakres definicji odpowiadającej kodowi CN 2714, jak określono w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87²⁷.

Artykuł 3

Metodyka obliczania intensywności emisji gazów cieplarnianych pochodzących z dostarczanych paliw i energii innych niż biopaliwa oraz prowadzenia sprawozdawczości przez dostawców paliw

1. Do celów art. 7a ust. 2 państwa członkowskie zapewniają stosowanie przez dostawców paliw metodyki określonej w załączniku I w celu określenia intensywności emisji gazów cieplarnianych pochodzących z dostarczanych przez nich paliw.
2. Do celów art. 7a ust. 1 akapit drugi i art. 7a ust. 2 dyrektywy 98/70/WE państwa członkowskie wymagają od dostawców przedstawiania w ich sprawozdawczości danych z zastosowaniem definicji i metodyki obliczania określonych w załączniku I do niniejszej dyrektywy. Dane przedkładane są corocznie przy zastosowaniu wzoru określonego w załączniku IV do niniejszej dyrektywy.
3. Państwa członkowskie stosują uproszczoną metodykę określoną w załączniku I do niniejszej dyrektywy w odniesieniu do dostawców paliwa będących małymi i średnimi przedsiębiorstwami.

²⁷ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Artykuł 4

Obliczanie podstawowej normy dla paliw i redukcji intensywności emisji gazów cieplarnianych

Do celów weryfikacji przestrzegania przez dostawców paliwa ich obowiązków wynikających z art. 7a ust. 2 dyrektywy 98/70/WE państwa członkowskie wymagają od dostawców porównywania osiągniętej przez nich redukcji emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw i energii elektrycznej z podstawową normą dla paliw określoną w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Sprawozdawczość państw członkowskich

1. Przedkładając Komisji sprawozdania zgodnie z art. 8 ust. 3 dyrektywy 98/70/WE, państwa członkowskie dostarczają Komisji dane związane ze zgodnością z przepisami art. 7a wspomnianej dyrektywy, jak określono w załączniku III do niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie stosują narzędzia ReportNet Europejskiej Agencji Środowiska udostępnione zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009²⁸ w celu zgłaszania danych określonych w załączniku III do niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie przesyłają dane za pośrednictwem elektronicznego transferu danych do centralnej bazy danych zarządzanej przez Europejską Agencję Środowiska, przy zastosowaniu wzoru przygotowanego na podstawie załącznika IV i w nim zawartego.
3. Dane dostarcza się corocznie w formie określonej w załączniku IV. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o dacie transmisji i podają nazwę wyznaczonego do kontaktów właściwego organu odpowiedzialnego za weryfikację danych i ich przekazywanie do Komisji.

Artykuł 6

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia [dwanaście miesięcy od przyjęcia] oraz

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Dz.U. L 126 z 21.5.2009, s. 13).

niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.

Artykuł 7

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [dwanaście miesięcy od przyjęcia]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.
2. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.
3. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*